

א/א סכך

1215

3214

ירושלים, יום באב תש"ו
7 באב 1955

אלו: ממונה על שירות הרווחה, סדר 101 וירושלים
מכתב: ראש הממשלה

הנני להפיק על הקלה בעצרת שנתלה בלוחות הללי
ממונה על-על. כולל: להפיק על הקלה בעצרת שנתלה של תל-אביב.

הלוחות בעצרת מטעם הממשלה, אשר הטילה את קביעת
החוקים על ראש הממשלה ועל הרווחה. לרגל ועדת המוהל הודיע לי
שר הרווחה כי אתה תפיל בענין הלוחות בסמוך ובכיוון הסכמה לכן.
עובד הלוחות נשאלת אם לדעתך ראוי כי הדב אדנסולו, נוסף על התפילה
סלילה, ישא גם הספר קטן. עניתי בשלילה. לא נבתי לחוות דעה על פני
כלשהו בסדר התפילות שעמדו להיקרא ליד הקבר, כי ראיתי את הדבר נתון
להלווה בספנותה של הרבנות בלבד. לא כן דברו הספר, החודגים מספרו
התפילות. לגבי אלה ראיתי עצמי דואי נחייב להביע דעה ולדגום שתקרא
למטה. מכיון שהוצע לי בראש הממשלה לשאת הספר, הסכמתי לעשות זאת
בתנאי בל-יעבור כי אחיה מספיד יחיד, שכן הייתי בטוח כי כל הספר
נוסף רק יפגוש במעמד. כעבור שעה קלה הודיעו לי כי דובר אתך בענין
זה וקבלם על עצמך להסדיר את הדבר עם הרב אונטרמן למצן ידע כי עליך
לקרוא דע את התפילה וחו לא.

מה טרד נדחתי איפוא בשמעתי את הרב אונטרמן בוחה בהספר
שום דבר אחר כך קרא את התפילות. ראיתי בזה הפדה הסכם מפורש של
היה נאה לרב הראשי של תל-אביב, כל שכן למעמד הקבורה. יחד על כן,
הנני מודה לצאמי להביע דעה כי השפעה דברי הספר בעידובניה עם קריאת
נוסף של התפילה, מתוך שטוש במוך של החומים, יש בה טעם לצניז לטוב.
גם התפילה, שנאה לאתר התפילה, כי נצמד מהוב הראשי הרצון לבוא ללוח
מתחם מצב בולאוסו, אבל הוא בפתח עצמו בה וכו', הינה לדעתי ביומרת
בתפילות. במעמד זה מועדע כקבורה 58 קרבנות של מטשה דוועה מחריד,
כל דיעור מרושל, יוצא דופן ושאינו הכרחי בודם את האוון ומחיל את
הקדושה והמנוח של הרב. במעמדים כאלה יש להסמיך אך ורק מליט
המקדשות על ידי הרב והמסורת ודבר הספר מצומצם אשר כל מילה בו
היא שקולה ומכוננת לענין.

ובגית להביע לך את דעתי על מה שקרה בכל גילוי הלב
ובכל הוצינות.

העתיק: לסדר הרווחה